

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/200/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2714205063
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimíra Slobodová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:2714205063.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudkyňou JUDr. Vladimírou Slobodovou v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., AK so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporkyni: L. C.Č., D.. XX.X.XXXX, N. G. XXX/XX, G., občianka SR, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice, IČO: 42 326 923, zast. advokátom JUDr. Petrom Masarovičom, AK so sídlom Park Angelinum 2, Košice ako vedľajšieho účastníka na strane odporkyne, o zaplatenie 1.435,74 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Súd odporkyni náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne na účet jeho právneho zástupcu vedený S. Č., V.Z., A. G., Č. Ú.: XXXXXXXXXX/XXXX náhradu trov právneho zastúpenia v sume 79,76 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom v zmysle čiastočného späťvzatia domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu 1.168,44 eur, vyčíslené zmluvné pokuty 748,42 eur, vyčíslený ročný úrok z omeškania 2,525% vo výške 79,67 eur, ročný úrok z omeškania 8,75 % zo sumy 1447,55 eur od 25.2.2013 do 22.12.2013, zo sumy 1435,74 eur od 23.12.2013 do 17.3.2014, zo sumy 1385,74 eur od 18.3.2014 do 27.4.2014, zo sumy 1335,74 eur od 28.4.2014 do 20.5.2014, zo sumy 1302,44 eur od 21.5.2014 do 24.6.2014, zo sumy 1272,44 eur od 25.6.2014 do 24.7.2014, zo sumy 1247,44 eur od 25.7.2014 do 27.8.2014, zo sumy 1237,44 eur od 28.8.2014 do 19.10.2014, zo sumy 1198,44 eur od 20.10.2014 do 26.11.2014, zo sumy 1188,44 eur od 27.11.2014 do 29.3.2015, zo sumy 1168,44 eur od 30.3.2015 do zaplatenia z titulu nesplatenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 06.12.2010, trovy konania, trovy právneho zastúpenia.

Navrhovateľ i vedľajší účastník sa z pojednávania ospravedlnili, súhlasili konať bez ich prítomnosti.

Navrhovateľ na podanom návrhu trval. Vedľajší účastník na strane odporkyne žiadal zamietnuť celý návrh.

Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/ zmluvou o revolvingovom úvere zo dňa 6.12.2010, dodatkom k zmluve o revolvingovej pôžičke zo dňa 25.5.2012, zmluvnými dojednaniami zmluvy o revolvingovom úvere, kartou klienta, oznámenie o zosplatnení zo dňa 2.1.2013, oznámením navrhovateľa o schválení úveru zo dňa 6.12.2010, pokusom o zmier zo dňa 27.2.2013,

písomným vyjadrením vedľajšieho účastníka a navrhovateľa, ako i ostatným obsahom spisu a zistil tento stav veci:

Navrhovateľ ako právnická osoba uzatvoril podľa vyjadrenia samotného navrhovateľa a ním predložených listinných dôkazov s odporkyňou ako spotrebiteľom dňa 06.12.2010 zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej súčasťou sú Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere (ďalej len „ZdZoRÚ“). Na základe predmetnej zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 1500 eur (takáto suma je uvedená v samotnej zmluve). Zmluvné strany si dohodli mesačnú splátku istiny 85,15 eur vždy k 9. dňu v mesiaci, počet splátok 34, RPMN za úver 67,31 %, ročnú úrokovú sadzbu úveru 70 %, priemernú RPMN za úver 44,57 %. Zmluvné strany uzatvorili dňa 25.5.2012 Dodatok k predmetnej zmluve, v zmysle ktorého si dohodli nový splátkový kalendár, na odklade splátok č. 17 a 18.

Z obsahu oznámenia navrhovateľa o schválení úveru dlžníkovi z 6.12.2010 súd zistil, že predmetné oznámenie je podpísané len navrhovateľom a sú v ňom okrem iného uvedené i údaje: dátum splatnosti prvej splátky: 19.1.2011, dátum splatnosti poslednej splátky úveru 19.12.2013.

Z obsahu karty klienta z 14.2.2014 doloženej navrhovateľom mal súd preukázané, že dňa 6.12.2010 bola odporkyňa reálne vyplatená jednorázovo suma 1.277,05 eur, celkovo odporca zaplatil sumu 1.799,96 eur.

Podľa vyjadrenia navrhovateľa sa odporkyňa dostala do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 2. Odporkyňa do okamžitej splatnosti úveru zaplatila celkovo 1.799,96 eur. Nakoľko bola odporkyňa v omeškani s zaplatením splátky o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si podľa § 565 OZ uplatnil právo na okamžitú splatnosť úveru. Navrhovateľ listom z 2.1.2013 oznámil dlžníkovi zosplatnenie celého úveru od uplynutia 15 dní od doručenia tohto oznámenia. Navrhovateľ v návrhu uvádzal, že po zosplatnení mal dlžník uhradiť celkovo 1435,74 eur dňa 24.2.2013. Súd si z toho ustálil, že bol úver zosplatnený k dňu 24.2.2013. Do podania návrhu odporkyňa zvyšnú sumu neuhradila, preto si navrhovateľ uplatnil úrok z omeškania. Po podaní žaloby odporkyňa uhradila navrhovateľovi spolu sumu 267,30 eur (v tejto časti súd konanie na návrh navrhovateľa zastavil samostatným uznesením) a to nasledovne: 50 eur dňa 18.3.2014, sumu 50 eur dňa 28.4.2014, sumu 33,30 eur dňa 21.5.2014, sumu 30 eur dňa 25.6.2014, sumu 25 eur dňa 25.7.2014, sumu 10 eur dňa 28.8.2014, sumu 39 eur dňa 20.10.2014, sumu 10 eur dňa 25.11.2014 a sumu 20 eur dňa 30.3.2015.

Nakoľko sa odporkyňa dostala do omeškania so splácaním, navrhovateľ sa v zmysle článku 14 ods. 14.1. zmluvy domáha aj úhrady zmluvnej pokuty vyčíslenej v sume 748,42 eur počítanú za obdobie od 20.2.2011 do 8.4.2015 (ako 0,065% z nesplatených splátok). Taktiež si vyčíslil ročný úrok z omeškania 2,525% za obdobie od 20.2.2011 do 8.4.2015 z nesplatených splátok v celkovej sume 79,67 eur a osobitne si uplatnil navrhovateľ úrok z omeškania 8,75 % ročne z dlžných súm (vzhľadom na jednotlivé splátky po začatí konania) od 25.2.2013.

Odporkyňa k veci na pojednávaní uviedla, že sa snažila s navrhovateľom dohodnúť. K svojim pomerom uviedla, že poberá čiastočný invalidný dôchodok v sume 220 eur mesačne a jej manžela cca 680 eur mesačne. Bývajú v dome jej syna. Mesačné výdavky na bývanie majú na plyn 112 eur, elektrinu 37 eur, vodu 23 eur. Konštatovala, že je schopná splácať dlh najviac po 50 eur mesačne. K okolnostiam uzatvorenia zmluvy s navrhovateľom uviedla, že pri uzatváraní zmluvy jej bolo povedané, že je poistená pre prípad choroby, straty zamestnania či iného dôvodu brániace ho splácať splátky. A až keď sa dostala do finančných problémov zistila, že nič v zmluve o tom nie je. Odporkyňa uviedla, že ak by pri uzatváraní zmluvy vedela, že nebude pripoistená pre chorobu alebo stratu zamestnania, tak by zmluvu neuzatvorila. Ďalej uviedla, že na zmluve je uvedený úver vo výške 1500 eur, ale reálne takú sumu nedostala. Nepredpokladala, že bude musieť vrátiť trojnásobok čerpanej sumy.

Z obsahu zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere súd zistil, že v článku 14, bod. 14.1. je uvedené, že v prípade omeškania dlžníka s úhradou splátky úveru alebo jej časti je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,065% dlžnej sumy za každý deň omeškania (t.j. 23,725 % p. a.). Tento článok nie je osobitne označený alebo inak zvýraznený text ohľadom zmluvnej pokuty a ani tu nie je ani len podpis odporkyne, že by bola zmluvná pokuta výsledkom individuálnej dohody. Text je súčasťou jednoliateho husto písaného textu.

Vedľajší účastník doručil súdu 7.9.2014 oznámenie o vstupe do konania na stranu odporkyne, žiadal poslať návrh s prílohami.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka sa vo svojom písomnom vyjadrení (doručenom súdu 17.2.2015) odvolal na ustanovenia § 52 a nasl. OZ, §37 ods. 1OZ, § 39 OZ, § 9 ods. 2 písm. f), k) a § 11 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. V rámci vyjadrenia uviedol, že zo zmluvy je možné len predpokladať, že odporkyňa bol poskytnutý úverový limit 1500 eur, ktorý mal uhradiť v 36 mesačných splátkach po 85,15 eur. Ako dodatočný náklad je podľa jeho názoru potrebné k poskytnutému úveru pripočítať 222,95 eur,

ktorú odporkyňa uhradila pri podpise zmluvy. Je toho názoru, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania podlieha § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a z. č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Právny zástupca konštatoval, že medzi účastníkmi konania bola dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 70,00 %, čo prevyšuje niekoľko násobne úrokové sadzby pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných peňažnými ústavami, lebo v čase uzatvorenia zmluvy sa pohybovali okolo 13,88 % ročne. Takéto dojednanie považuje za poskytnutie úžerníckych úrokov, za rozpor s dobrými mravmi a preto za neplatné.

Podľa jeho názoru je v rozpore s § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, lebo medzi účastníkmi konania bola spísaná žiadosť o poskytnutie úveru, pritom z bodu 6 vyplýva, že s nemá vyplňať. Odporkyňa došlo oznámenie veriteľa o schválení úveru s dátumom 6.12.2010, ktoré nie je podpísané odporkyňou. Podľa neho zmluvné strany neuzatvorili písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. Takýto spôsob uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy považuje za nejakú obchodnú praktiku, lebo odporkyňa v čase uzatvárania zmluvy nevedela, v akej výške a s akými podmienkami mu bude schválený úver. Taktiež výšku RPMN uvedenú v zmluve nepovažuje za správnu. Podľa jeho výpočtu pri poskytnutom úvere v reálne vyplatenej sume 1277,05 eur a sume 222,95 eur predstavovala výšku RPMN 137,52 % a nie 70%. Odvolávajú sa na §9 ods. 2 písm. f), k) a § 11 ods. 1 písm. b) z. č. 129/2010 Z. z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Vedľajší účastník je toho názoru, že navrhovateľ použil voči odporkyne nekalú obchodnú praktiku uvedúc ju do omylu vo vzťahu k cene a spôsob u výpočtu ceny služby. Vzhľadom na tieto skutočnosti uzatvoril, že navrhovateľovi vznikol nárok na úhradu reálne vyplatenej sumy 1277,05 eur, pričom podľa splátkového kalendára odporkyňa uhradila celkovo 1799,96 eur. Teda navrhovateľ disponuje vlastne preplatom ako rozdielom reálne vyčerpanej a splatenej sumy. Vedľajší účastník považuje zmluvu neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 OZ, § 39 OZ. Žiadal návrh zamietnuť. Uplatnil si trovy právneho zastúpenia v sume 159,52 eur počítajúc odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 71,37 eur (z tarify 1.435,74 eur). Uplatnil si odmenu za 2 úkony právnej služby 2 x 71,37 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie) a 2 režijné paušály po 8,39 eur.

Podľa § 1 ods. 1, 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. k 6.12.2010, Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2, písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a), písm. b), zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1, 2,3,4 Občianskeho zákonníka (účinný k dňu uzatvorenia zmluvy, t.j. 6.12.2010), Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky

individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa § 544 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Nakoľko mal súd preukázané, že odporkyňa reálne vyčerpala jednorázovo úver v sume 1.277,05 eur dňa 6.12.2010, t.j. v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úverov, súd v tomto konkrétnom prípade aplikoval ustanovenia tohto právneho predpisu práve na čerpanie úveru.

Ustanovenia zákona č.126/2010 Z.z. predstavujú špeciálny predpis k úprave úverových zmlúv. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere predstavujú osobitný zmluvný typ záväzku upravený osobitným zákonom č. 126/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý osobitne ustanovuje náležitosti zmluvy a v ostatných náležitostiach odkazuje na úpravu ustanovení v Občianskom zákonníku.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Predmetom konania je zaplatenie 1.168,44 eur, vyčíslené zmluvné pokuty 748,42 eur, vyčíslený ročný úrok z omeškania 2,525% vo výške 79,67 eur, ročný úrok z omeškania 8,75 % zo sumy 1447,55 eur od 25.2.2013 do 22.12.2013, zo sumy 1435,74 eur od 23.12.2013 do 17.3.2014, zo sumy 1385,74 eur od 18.3.2014 do 27.4.2014, zo sumy 1335,74 eur od 28.4.2014 do 20.5.2014, zo sumy 1302,44 eur od 21.5.2014 do 24.6.2014, zo sumy 1272,44 eur od 25.6.2014 do 24.7.2014, zo sumy 1247,44 eur od 25.7.2014 do 27.8.2014, zo sumy 1237,44 eur od 28.8.2014 do 19.10.2014, zo sumy 1198,44 eur od 20.10.2014 do 26.11.2014, zo sumy 1188,44 eur od 27.11.2014 do 29.3.2015, zo sumy 1168,44 eur od 30.3.2015 do zaplatenia z titulu nesplatenia úveru poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 06.12.2010. Vzhľadom na preukázanú skutočnosť, že dlžníkovi bol úver poskytnutý jednorázovo a to reálne vo výške 1.277,05 eur a nevyužil revolving, súd si predmetnú zmluvu vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere a nie revolvingovú zmluvu.

Súd sa najprv vyporiadal s tým, či medzi navrhovateľom a odporkyňou bol uzatvorený občianskoprávny vzťah alebo obchodnoprávny vzťah, lebo zmluva bola uzatváraná s fyzickou osobou ako spotrebiteľom. Z vykovaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľ uzatvoril s odporkyňou zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 6.12.2010, na základe ktorej jej preukázateľne podľa karty klienta poskytol úver 1.277,05 eur pri dohodnutej mesačnej splátke 85,15 eur, v počte 36 splátok. V zmluve bol síce uvedený úverový limit 1500 eur, ale navrhovateľ reálne preukázal len poskytnutie sumy 1.277,05 eur. Podľa doloženej karty klienta mal súd preukázané, že odporkyňa uhradila celkovo sumu 1.799,96 eur a po doručení návrhu ešte sumu 267,30 eur, teda viac než vyčerpala.

Navrhovateľ v danej veci vystupuje ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a odporkyňa ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a ani obsah všeobecných obchodných podmienok k zmluve, t.j. ani článok, bod. 14.1 pojednávajúcej o zmluvnej pokute. Súd dospel k záveru, že v tomto prípade bola uzatvorená formulárová spotrebiteľská zmluva dňa 6.12.2010. Text zmluvy bol vopred pripravený, dlžník ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu a ani do obsahu príslušných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Navrhovateľ konal pri uzatváraní zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporkyňa zmluvu uzatvorila ako

spotrebiteľ, lebo pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy vystupoval ako fyzická osoba nekonajúca v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, spotrebiteľský úver im bol poskytnutý na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Na základe týchto myšlienkových pochodov si súd ustálil, že právny vzťah medzi účastníkmi založený zmluvou o spotrebiteľskom úvere je nevyhnutné posudzovať podľa zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy bez ohľadu na to, že predmetná zmluva je tzv. absolútny obchod. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat lex generalis, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade je zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ako i ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

Z obsahu zmluvy z 6.12.2010 si súd ustálil, že v nej nebol v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. jasne a určite vymedzený počet a termíny splátok úrokov a iných poplatkov. Bola uvedená len výška mesačnej splátky. Takýmto postupom sa obchádzali jednotlivé ustanovenia zák. č. 129/2010 Z. z. a to ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavujú prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Pokiaľ pod poplatky nie je možné zahrnúť úrok a s ohľadom na to, že úroky sú splatné so splatnosťou jednotlivej splátky, úroky možno požadovať do zaplatenia a to aj predčasného, je úplne vylúčené, aby suma celkových úrokov bola pojatá priamo do mesačnej splátky. Nakoľko v zmluve nebola splnená základná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z. z., podľa ktorých zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, teda rozčlenením jednotlivých čiastok, nie len výšku splátok, je potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. Súd preto odčítaním zaplatenej sumy 1.799,96 eur + 267,30eur od reálne vyčerpanej celkovej sumy 1.277,05 eur zistil, že odporkyňa uhradila vyššiu sumu, než mu bola reálne preukázateľne fyzicky poskytnutá. Nakoľko na úver je potrebné obligatórne prihliadať ako na bezúročný a bez poplatkov, a odporkyňa preukázateľne uhradila viac, preto súd návrh zamietol v celom rozsahu ako nedôvodný.

Pokiaľ ide o uplatnenú zmluvnú pokutu, súd dospel k záveru, že nebola individuálne dohodnutá a preto je neplatná. Druhým dôvodom jej neplatnosti je v tom, že text o zmluvnej pokute je len súčasťou formulárového textu zmluvných dojednaní zmluvy a navrhovateľ nepreukázal, že by odporkyňa osobitne dohodou o zmluvnej pokute podpísala. Čiže súd je toho názoru, že zmluvná pokuta nebola uzatvorená písomne, čo spôsobuje jej neplatnosť. Preto súd i v tejto časti návrh zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ust. § 149 ods. 1 OSP, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ust. § 151 ods. 8 OSP, vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Súd rozhodol o trovách konania v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bola úspešnou odporkyňa, ktorá si žiadne trovy konania neuplatnila, preto jej súd ani žiadne nepriznal.

Nakoľko si právny zástupca vedľajšieho účastníka konania uplatnil i trovy právneho zastúpenia, súd sa vypořiadal i s týmto nárokom.

Podľa §93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa §93 ods. 4, veta prvá O.s.p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

V tomto prípade má súd na mysli konkrétne otázku náhrady trov konania pre vedľajšieho účastníka. Súd vychádzal z čl.47 ods.2 Ústavy SR, v zmysle ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Z uvedeného ústavného článku, ako aj z ustanovení § 93 ods.2 OSP, §18 OSP, §24 OSP, §25 OSP vyplýva rovnaké právo pre každého účastníka, teda aj vedľajšieho účastníka nechať sa v konaní zastupovať a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom. Základnou otázkou na rozhodnutie o náhrade trov podľa zásady úspechu vyjadrenej predovšetkým v § 142 ods. 1 O.s.p. vo vzťahu ku trovám právneho zastúpenia advokátom v tejto veci je to, či takéto trovy so zreteľom na skutkovú a právnu zložitost' predmetu súdnej ochrany sú alebo nie sú účelne vynaložené

trovy, ak sa súčasne vezme do úvahy aj to, že právne zastúpené advokátom je združenie podľa zákona č. 250/2007 Z.z. Súd prihliadal už aj na zaužívanú súdnu prax pri rozhodovaní v obdobných sporoch, kde je odporcom spotrebiteľ a navrhovateľom je PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. Rozhodovanie o trovách konania je integrálnou súčasťou súdneho rozhodnutia ako celku a je samo osebe spôsobilé zasiahnuť do práva účastníka podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to dôvodil aj Európsky súd pre ľudské práva (ďalej len ESLP) v rozhodnutí zo dňa 6. 2. 1954 vo veci B. proti R., resp. v rozhodnutí zo dňa 7. 10. 2004 vo veci B. proti R. (č. 30428/96, resp. 7689/01). Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov civilného sporového procesu, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne uplatňoval alebo bránil svoje subjektívne právo alebo právom chránený záujem, mal by mať právo na náhradu trov, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti účastníkovi, ktorý do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahoval. Súd v takomto prípade uplatňuje zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu). Predpokladmi, za splnenia ktorých vznikne nárok na náhradu trov konania, sú : a) plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozsudku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, b) účelnosť trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, c) čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pričom nárok na čiastočnú náhradu trov konania sa vypočíta tak, že úspech účastníka konania, ktorému vzniká povinnosť na náhradu trov konania, sa odpočíta od úspechu účastníka, ktorému vzniká právo na náhradu trov konania a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva a d) neúspech v pomerne nepatrnej časti veci zakladá nárok na celú náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom pomerne nepatrná časť sa môže týkať nároku na príslušenstvo v časti uplatneného nároku, ktorá podľa súdnej praxe neprevyšuje 5 až 10 % z uplatneného nároku vyjadreného v peniazoch. Zásada úspechu vo veci znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Posúdenie účelnosti pritom bude závislé od konkrétnych okolností tej - ktorej veci. Podstatou zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, ktoré by v riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zaviniel alebo sa mu prihodila náhoda, ktorá ich vyvolala.

Z obsahu spisu mal súd preukázané, že vedľajší účastník vstúpil do konania oznámením doručeným súdu dňa 7.9.2014, pričom odporkyňu v oznámení označil len ako „C. L. a uviedol spisovú značku, žalovanú sumu a žiadal zaslať návrh s prílohami. V tejto súvislosti súd zastáva názor, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpení advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti. Súd má z obsahu spisu za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporkyne dobrovoľne vstúpil do konania, pričom odporkyňu nekontaktoval. Následne sa vedľajší účastník vyjadril k návrhu a uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ na úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Súd má za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie plnej moci advokátovi nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľa, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní (súd má namysli napríklad to, že ani raz nebol v kontakte s odporkyňou, v prospech ktorej chce vystupovať a hájiť jeho záujmy) do ktorého vstupuje vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia. Súd posudzoval i samotný obsah vyjadrenia a argumentácie právneho zástupcu.

Vzhľadom na vyššie uvádzané úvahy súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania (za prevzatie zastupovania a vyjadrenie sa) sú účelne a hospodárne len v časti. Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z § 142 ods. 1 O.s.p. a vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia v sume 79,76 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka správne vyčíslil odmenu za jeden úkon 71,37 eur počítajúc ju z tarifnej hodnoty 1.435,74 eur. Suma 79,76 eur pozostáva z: 1/ odmeny za jeden úkon právnej služby 71,37 eur (za prevzatie a prípravu zastúpenia

vrátane prvej porady s klientom); 2/ jeden režijný paušál 8,39 eur. Právny zástupca vedľajšieho účastníka žiadal poslať trovy právneho zastúpenia na účet vedený v Č., V.Z., A. G., Č.: XXXXXXXXXX/XXXX.

Ako hlavný dôvod neúčelnosti a nehospodárnosti druhého úkonu právneho zástupcu vedľajšieho účastníka (t.j. vyjadrenie sa k návrhu) súd vidí v tom, že v rámci rozhodovacej činnosti súdov sú prípady ako je tento konkrétny prípad (t.j. PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. vers. fyzická osoba ako spotrebiteľ, plnenie titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere) už rok rozhodované, rozhodnutia sú právoplatné a zverejňované na stránke Ministerstva spravodlivosti SR. A právny zástupca vedľajšieho účastníka vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne nové skutočnosti na obranu odporkyne okrem tých, ktoré sú súd známe z už zaužívanej súdnej praxe. Súd pri svojich myšlienkových pochodoch vychádzal tiež z toho, že je jeho povinnosťou v rámci súdnej kontroly v konaní , v ktorom sa veriteľ domáha plnenia, skúmať titul (zmluvu), o ktorý sa jeho nárok opiera.

Čiže súd si ustálil, že v tomto konaní bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka dôvodné len v rozsahu jedného právneho úkonu a to prevzatie zastúpenia a prvá porada s klientom, pričom v rámci prvej porady mu mohol poskytnúť informácie použiteľné v tomto konaní resp. prefabrikovaný vzor vyjadrenia, do ktorého by si vedľajší účastník doplnil číslo revolvingovej zmluvy, dátum jej uzavretia, žalovanú sumu, dátum oznámenia o zosplatnení, sumu reálne uhradenú odporkyňou, výška RPMN, dátum doručenia zásielky - ide o údaje zhruba na trištvrte strany. Vychádzajúc z samotného obsahu vyjadrenia súd zistil, že zväčša ide o prefabrikovaný vzor vyjadrenia, kde sa dopĺňajú len údaje ako sú vymedzené o vetu vyššie. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v časti samotného vyjadrenia súd hodnotí za nehospodárne.

V závere súd už len konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy v časti vyjadrenia neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Súd ďalej vychádzal z toho, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Podľa údajov registrácie Ministerstvom vnútra SR samotné združenie má v radoch členov osoby, ktoré majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne názory zaujali vo svojich rozhodnutiach pr.: Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3CoB/259/2011, Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012, Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda , v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.). Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo

obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.